GENERALINIO ADVOKATO
MACIEJ SZPUNAR IŠVADA,
pateikta 2016 m. spalio 19 d.[1]

Byla C-60/15 P

Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH
prieš

Europos Komisiją

„Apeliacinis skundas — Galimybė susipažinti su informacija apie aplinką — Orhuso konvencija — 4 straipsnio 4 dalies a punktas — Atsisakymo suteikti galimybę susipažinti su informacija priežastys — Valstybės institucijų darbo konfidencialumas — Reglamentas (EB) Nr. 1367/2006 — 6 straipsnio 1 dalis — Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 — 4 straipsnio 3 ir 5 dalys — Institucijos sprendimų priėmimo proceso apsauga — Akivaizdus valstybės narės prieštaravimas — Informacija apie įrenginius, susijusius su šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų paskirstymo procedūra — Dalinis atsisakymas leisti susipažinti“

Įžanga

1. Šiuo apeliaciniu skundu *Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH* (toliau –*Saint-Gobain Glass Deutschland*) prašo panaikinti 2014 m. gruodžio 11 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Saint-Gobain Glass Deutschland / Komisija* (T-476/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:1059, toliau – skundžiamas sprendimas); juo jis atmetė šios bendrovės ieškinį dėl 2013 m. sausio 17 d. Komisijos sprendimo (*GestDem* 3273/2012) iš dalies atmesti paraišką leisti susipažinti su dokumentu, kurį Komisijai per Direktyvos 2003/87/EB[2] 10a straipsnyje numatytą šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų paskirstymo procedūrą persiuntė Vokietijos Federacinė Respublika (toliau – ginčijamas sprendimas), panaikinimo.

2. Dėl šiame apeliaciniame skunde keliamo teisinio klausimo Teisingumo Teismui reikės analizuoti atsisakymo leisti susipažinti su informacija apie aplinką priežasčių siauro aiškinimo principą[3], numatytą Reglamento (EB) Nr. 1367/2006[4] 6 straipsnio 1 dalyje, ir išaiškinti Konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkos klausimais[5] (toliau – Orhuso konvencija) 4 straipsnio 4 dalies a punkte nustatytą atsisakymo priežastį, susijusią su valstybės institucijų darbo konfidencialumu.

1 — Originalo kalba: prancūzų.

2 — 2003 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva, nustatanti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą Bendrijoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 96/61/EB (OL L 275, 2003, p. 32; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 7 t., p. 631).

3 — Pažymiu, kad šis klausimas, be kita ko, yra keliamas Teisingumo Teismo nagrinėjamoje byloje *ClientEarth / Komisija* (C-57/16 P).

4 — 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas dėl Orhuso konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais nuostatų taikymo Bendrijos institucijoms ir organams (OL L 264, 2006, p. 13).

5 — 1998 m. birželio 25 d. Orhuse (Danija) pasirašyta konvencija, Europos Bendrijų vardu patvirtinta 2005 m. vasario 17 d. Tarybos sprendimu 2005/370/EB (OL L 124, 2005, p. 1).

Teisinis pagrindas

3. Orhuso konvencijos 4 straipsnyje nustatyta:

„1. Kiekviena Šalis užtikrina, kad, laikantis šio straipsnio nuostatų, valstybės institucijos, atsakydamos į prašymą suteikti informaciją apie aplinką ir vadovaudamosi nacionaliniais įstatymais, suteiktų tokią informaciją <…>:

a) neprašydamos paaiškinti, kam tokia informacija reikalinga;

<…>

4. Prašymas suteikti informacijos apie aplinką gali būti atmestas, jeigu tokios informacijos paskelbimas darytų neigiamą įtaką:

a) valstybės institucijų darbo konfidencialumui, kai tokį konfidencialumą reglamentuoja nacionaliniai įstatymai;

<…>

Nurodytos atsisakymo teikti informaciją priežastys aiškinamos siaurai atsižvelgiant į visuomenės pageidavimą gauti tokios informacijos ir ar prašoma informacija yra susijusi su teršalų išmetimais į aplinką.

<…>“

4. Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 [6] 4 straipsnio „Išimtys“ 3 ir 5 dalyse nustatyta:

„3. Galimybė susipažinti su institucijos parengtais dokumentais, skirtais vidaus naudojimui arba su institucijoje gautais dokumentais, susijusiais su tokiu klausimu dėl kurio institucija dar nėra priėmusi sprendimo, nesuteikiama, jei dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui, nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

<…>

5. Valstybė narė gali prašyti, kad institucija neatskleistų iš tos valstybės narės kilusio dokumento be jos išankstinio sutikimo.“

5. Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio „Išimčių taikymas prašymams susipažinti su informacija apie aplinką“ 1 dalyje nustatyta:

„Kiek tai susiję su [Reglamento Nr. 1049/2001] 4 straipsnio 2 dalies pirma ir trečia įtraukomis, išskyrus tyrimus, ypač tuos, kurie vykdomi dėl galimų Bendrijos teisės pažeidimų, laikoma, kad svarbesnis visuomenės interesas atskleisti informaciją yra tuomet, kai informacija, kurios prašoma, yra susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką. Dėl [Reglamento Nr. 1049/2001] 4 straipsnyje nustatytų kitų išimčių – atsisakymo pagrindai aiškinami ribotai, atsižvelgiant į visuomenės interesą atskleisti informaciją, ir į tai, ar informacija, kurios prašoma, susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką.“

6 — 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, 2001, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331).

Bylos faktinės aplinkybės

6. Skundžiamame sprendime nurodytas faktines aplinkybes galima apibūdinti taip, kaip nurodyta toliau.

7. *Saint-Gobain Glass Deutschland* yra pasaulinėje stiklo rinkoje veikianti bendrovė, eksploatuojanti įrenginius, patenkančius į Direktyvos 2003/87 taikymo sritį.

8. 2012 m. liepos 3 d. laišku apeliantė paprašė Europos Komisijos atskleisti dokumentą, kurį Vokietijos Federacinė Respublika persiuntė per Direktyvos 2003/87 10a straipsnyje numatytą šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų paskirstymo procedūrą. Šiame dokumente pateikta informacija susijusi su kai kuriais apeliantės įrenginiais Vokietijos teritorijoje, be kita ko, su duomenimis apie „įdiegtus pradinius pajėgumus“ ir preliminarų 2013–2020 m. laikotarpiui išduotų taršos leidimų skaičių.

9. Kadangi pirminė apeliantės paraiška buvo atmesta, 2012 m. rugpjūčio 7 d. laišku ji pateikė kartotinę paraišką leisti susipažinti su dokumentais.

10. Vokietijos valdžios institucijos paviešino tam tikrą nagrinėjamą informaciją.

11. Ginčijamu sprendimu Komisija leido susipažinti su prašomos informacijos dalimi, t. y. informacija, kurią paviešino Vokietijos valdžios institucijos, taip pat kai kuria kita neesmine informacija, ir atsisakė leisti susipažinti su likusia informacija.

12. Pirma, Komisija savo sprendimą dėl atsisakymo grindė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa, t. y. kad atskleidus visą prašomą informaciją būtų rimtai pakenkta jau vykstančiam šios institucijos sprendimų priėmimo procesui, susijusiam su beveik 12 000 įrenginių tuometinėse 27 valstybėse narėse. Komisijos teigimu, pateikus visą šią informaciją visuomenė, visų pirma atitinkamos įmonės, galėtų pradėti kelti klausimus dėl valstybių narių pateiktos informacijos arba ją kritikuoti, ir taip galėtų būti įsikišta į Komisijoje ir valstybėse narėse vykstantį sprendimų priėmimo procesą. Toks įsikišimas savo ruožtu galėtų labai pavėlinti sprendimų priėmimo procesą ir pakenkti Komisijos bei valstybių narių dialogui.

13. Komisija nenustatė viršesnio viešojo intereso buvimo, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą, kuris suteiktų pagrindą atskleisti prašomą informaciją, patikslinusi, kad apeliantė savo paraiškoje remiasi išskirtinai privataus pobūdžio interesais. Šioje byloje prioritetiniai interesai yra užtikrinti sprendimų priėmimą be jokio išorės poveikio ir išsaugoti Komisijos ir Vokietijos valdžios institucijų tarpusavio pasitikėjimo atmosferą. Be to, Komisija priminė, kad Vokietijos valdžios institucijos jau atskleidė nemažai prašomos informacijos, ir nurodė, kad todėl visuomenė jau nemokamai susipažino su svarbiausiomis suderinto taršos leidimų paskirstymo projekto dalimis.

14. Galiausiai Komisija patikslino, jog net darant prielaidą, kad apeliantės prašoma informacija yra informacija apie aplinką, Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnyje nėra jokios nuostatos, pagal kurią būtų leidžiama netaikyti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje numatytos išimties.

15. Antra, pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalį, kadangi prašomą informaciją pateikė Vokietijos Federacinė Respublika, Komisija kreipėsi į šią valstybę narę, o ši paprieštaravo dėl informacijos atskleidimo. Ši valstybė narė savo prieštaravimą teisino remdamasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje numatyta išimtimi. Visų pirma Vokietijos Federacinė Respublika teigė, kad Komisija dar nepriėmė sprendimo dėl nagrinėjamos informacijos ir kad būtina priimti sprendimą per nustatytą terminą. Komisija laikė šiuos motyvus *prima facie* reikšmingais.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

16. 2012 m. spalio 31 d. apeliantė pareiškė ieškinį Bendrajame Teisme dėl numanomo Komisijos sprendimo neleisti susipažinti su informacija.

17. Po ginčijamo sprendimo priėmimo apeliantė patikslino savo ieškinio reikalavimus pirmojoje instancijoje, kad jie būtų susiję su šio sprendimo panaikinimu.

18. Savo ieškiniui pagrįsti apeliantė iš esmės pateikė du pagrindus, susijusius, pirma, su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies, aiškinamos kartu su Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalimi, pažeidimu ir, antra, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalies pažeidimu.

19. Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė ieškinį kaip nepagrįstą ir priteisė iš apeliantės bylinėjimosi išlaidas.

Šalių reikalavimai

20. Apeliaciniame skunde apeliantė prašo Teisingumo Teismo panaikinti skundžiamą sprendimą, panaikinti ginčijamą sprendimą arba subsidiariai – grąžinti bylą nagrinėti Bendrajam Teismui ir priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

21. Komisija prašo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš apeliantės bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo analizė

22. Savo apeliaciniam skundui pagrįsti apeliantė pateikia du pagrindus, iš kurių pirmasis susijęs su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos, aiškinamos kartu su Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalimi, klaidingu aiškinimu, o antrasis – su klaidingu Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalies taikymu.

Dėl pirmojo pagrindo

Šalių argumentai

23. Apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, pernelyg plačiai aiškindamas Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje, aiškinamoje kartu su Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalimi, nurodytą atsisakymo leisti susipažinti su dokumentais priežastį.

24. Ji nurodo, jog Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad institucija gali remtis šia atsisakymo priežastimi dėl dokumento, „[susijusio] su tokiu klausimu, dėl kurio institucija dar nėra priėmusi sprendimo“, ir kad todėl ji taikoma ne tik dokumentams, parengtiems vykstant valdžios institucijos sprendimų priėmimo procesui, bet ir „dokumentams, tiesiogiai susijusiems su klausimais, nagrinėjamais vykstant šiam sprendimų priėmimo procesui“ (skundžiamo sprendimo 87 ir 88 punktai).

25. Apeliantė nurodo, kad toks aiškinimas, grindžiamas teismų praktika, kuri nepriskiriama galimybės susipažinti su informacija apie aplinką sričiai, prieštarauja pagal Orhuso konvenciją siekiamam tikslui, t. y. kad valdžios institucijų aplinkos srityje sprendimų priėmimo procesas būtų skaidrus, o visuomenė galėtų daryti įtaką šiam procesui. Apeliantės teigimu, skundžiamo sprendimo motyvas, pagal kurį reikėtų užtikrinti, kad administracinės procedūros galėtų vykti visiškai objektyviai ir būtų apsaugotos nuo išorinio spaudimo (skundžiamo sprendimo 81 punktas), yra nesuderinamas su šiuo tikslu.

26. Kaip teigia apeliantė, reikšminga Orhuso konvencijos nuostata, t. y. jos 4 straipsnio 4 dalies a punktu, apsaugoma ne visa administracinė procedūra, o tik darbo konfidencialumas. Sąvoka „darbas“ apima tik šios institucijos konsultacijų ir vidaus sprendimų priėmimo procesą, susijusį su sprendimų dėl esmės priėmimu, ir neapima faktinių aplinkybių, kuriomis remiantis šis procesas vyksta, nes jos nėra apsaugotos. Vien tai, kad šis informacijos atskleidimas gali lemti klausimus ir kritiką, negali būti pagrindas neleisti susipažinti su dokumentais, nes šie klausimai ir kritika yra neatsiejami nuo skaidrumo tikslo.

27. Komisija ginčija pirmojo pagrindo priimtinumą. Pirma, ji pabrėžia, jog apeliantė negali šiame etape teigti, kad Reglamentas Nr. 1367/2006 tariamai neatitinka Orhuso konvencijos. Antra, ji nurodo, kad jeigu apeliantė siekia remtis konvenciją atitinkančio aiškinimo reikalavimu, tai yra naujas pagrindas, kuriuo ji nesirėmė Bendrajame Teisme.

28. Dėl esmės Komisija teigia, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos, siejamos su Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalimi, aiškinimas, kurį Bendrasis Teismas pateikė skundžiamame sprendime, yra teisingas. Komisija laikosi nuomonės, kad Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies a punkte esanti sąvoka „valstybės institucijų darbo konfidencialumas“ apima ne tik institucijų darbo procesą. Kaip nurodo Komisija, nors toks dokumentas, kaip nagrinėjamasis ginčijamame sprendime, yra susijęs ne su valstybės institucijos vidaus darbu, o tik su šio darbo pagrindu, susipažinti su šiuo dokumentu galima neleisti pagal Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies a punktą.

Dėl priimtinumo

29. Komisija ginčija pirmojo pagrindo priimtinumą ir teigia, kad Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies a punktu grindžiami argumentai yra naujas pagrindas, kuris pirmą kartą pateikiamas apeliacinio skundo etape.

30. Primenu, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką šalis negali pirmą kartą Teisingumo Teisme iškelti pagrindo, kurio nepateikė Bendrajame Teisme. Apeliaciniame procese Teisingumo Teismo jurisdikcija iš esmės apsiriboja Bendrojo Teismo atliktu ieškinio pagrindų, dėl kurių jame ginčytasi, vertinimo nagrinėjimu. Vis dėlto šis apribojimas netaikomas argumentams, kuriais tik išplečiami pirmojoje instancijoje jau pateikti argumentai[7].

31. Šioje byloje apeliantė Bendrajame Teisme nurodė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos, aiškinamos kartu su Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalimi, pažeidimą, teigdama, kad atsisakymo leisti susipažinti su dokumentais priežastis reikia aiškinti siaurai. Apeliantė nurodė Reglamento Nr. 1367/2006 tikslą – užtikrinti Orhuso konvencijos įgyvendinimą. Jos teigimu, Komisijos nurodyta priežastis neleidžia nesuteikti galimybės susipažinti su faktine informacija, susijusia ne su sprendimų priėmimo procesu *stricto sensu*, o tik su faktiniu šio proceso pagrindu (žr., be kita ko, skundžiamo sprendimo 41 ir 86 punktus).

32. Pateikdama pirmąjį savo apeliacinio skundo pagrindą apeliantė iškėlė panašius argumentus, taip pat nurodė, kad jos palaikomas aiškinimas kyla ir iš Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies a punkto.

33. Pažymiu, kad apeliantė, kaip matyti iš per posėdį pateiktų jos argumentų, nesiremia Orhuso konvencija siekdama ginčyti Reglamento Nr. 1367/2006 galiojimą, nes dėl to faktiškai pasikeistų bylos apimtis, ir remiasi tik reikalavimu aiškinti šį reglamentą laikantis Orhuso konvencijos.

7 — 2014 m. balandžio 10 d. Sprendimas *Areva ir kt. / Komisija* (C-247/11 P ir C-253/11 P, EU:C:2014:257, 113 ir 114 punktai ir juose nurodyta teismo praktika).

34. Tačiau kadangi apeliantė pirmojoje instancijoje nurodė Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies, kuria įgyvendinamas Orhuso konvencijos 4 straipsnis, pažeidimą, Bendrasis Teismas, laikydamasis tarptautinę teisę atitinkančio aiškinimo principo, turėjo aiškinti nurodytą reglamento nuostatą atsižvelgdamas į atitinkamas šios konvencijos nuostatas [8].

35. Šiomis aplinkybėmis manau, kad argumentu, susijusiu su Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies a punktu, yra tik išplečiami argumentai, kuriuos apeliantė jau pateikė pirmojoje instancijoje dėl Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalies pažeidimo.

36. Tai reiškia, kad pirmasis pagrindas priimtinas.

Dėl esmės

– Pareiga pateikti Orhuso konvenciją atitinkantį aiškinimą

37. Orhuso konvencija, patvirtinta Sprendime 2005/370/EB, yra Sąjungos teisinės sistemos sudedamoji dalis. Tapdama Orhuso konvencijos šalimi, Europos Sąjunga įsipareigojo, be kita ko, Sąjungos teisės taikymo srityje užtikrinti galimybę susipažinti su informacija apie aplinką pagal šios konvencijos nuostatas [9].

38. Siekdamas įgyvendinti šį įsipareigojimą, Sąjungos teisės aktų leidėjas priėmė du aktus – Direktyvą 2003/4/EB [10], skirtą valstybėms narėms, ir Reglamentą Nr. 1367/2006 dėl Sąjungos institucijų ir kitų organų.

39. Kadangi Sąjungos teisės aktų leidėjas ketino užtikrinti Sąjungos teisės suderinamumą su Orhuso konvencija priimdamas šiuos du aktus, juos aiškinant reikia atsižvelgti į šios konvencijos tekstą [11].

40. Be to, pažymiu, kad reikėtų užtikrinti suderinamumą aiškinant šiuos du aktus – Direktyvą 2003/4 ir Reglamentą Nr. 1367/2006, kiek jais įgyvendinamos tos pačios Orhuso konvencijos nuostatos. Jeigu nėra aiškiai nurodyta kitaip, pagrįsta manyti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas ketino vienodai įgyvendinti šią konvenciją Sąjungos teisėje ir valstybėms narėms, ir Sąjungos institucijoms.

41. Pažymiu, kad šalys sutiko su šiais argumentais. Be kita ko, atsiliepime į apeliacinį skundą Komisija pripažino, kad nurodomą atsisakymo priežastį reikia aiškinti atsižvelgiant į Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies a punktą ir laikantis Direktyvos 2003/4 4 straipsnio 2 dalies a punkto.

– Sąvoka „valstybės institucijų darbas“

42. Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies a punkte numatyta galimybė atsisakyti suteikti galimybę susipažinti su informacija apie aplinką, jeigu būtų padarytas neigiamas poveikis valstybės institucijų darbo konfidencialumui, jei šis konfidencialumas numatytas teisės aktuose. Ta pati [12] atsisakymo priežastis numatyta Direktyvos 2003/4 4 straipsnio 2 dalies a punkte.

8 — 1996 m. rugsėjo 10 d. Sprendimas *Komisija / Vokietija* (C-61/94, EU:C:1996:313, 52 punktas). Žr. šios išvados 39 punktą.

9 — 2013 m. gruodžio 19 d. Sprendimas *Fish Legal ir Shirley* (C-279/12, EU:C:2013:853, 35 punktas). Šiuo klausimu taip pat žr. 2010 m. gruodžio 22 d. Sprendimą *Ville de Lyon* (C-524/09, EU:C:2010:822, 36 punktas) ir 2012 m. vasario 14 d. Sprendimą *Flachglas Torgau* (C-204/09, EU:C:2012:71, 30 punktas).

10 — 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką ir panaikinanti Tarybos direktyvą 90/313/EEB (OL L 41, 2003, p. 26).

11 — Šiuo klausimu dėl Direktyvos 2003/4 žr. 2012 m. vasario 14 d. Sprendimą *Flachglas Torgau* (C-204/09, EU:C:2012:71, 40 punktas) ir 2013 m. gruodžio 19 d. Sprendimą *Fish Legal ir Shirley* (C-279/12, EU:C:2013:853, 37 punktas).

12 — Direktyvos 2003/4 4 straipsnio 2 dalies a punkte vartojama analogiška sąvoka – darbo (procesinių veiksmų) „konfidencialumas“.

43. Reikia pripažinti, kad šių dviejų nuostatų formuluotės šiek tiek skiriasi kalbiniu aspektu. Autentiško Orhuso konvencijos teksto versijoje prancūzų kalba nurodyta „délibérations des autorités publiques“, o versijoje anglų kalba vartojama sąvoka „proceedings [of public authorities]“, kurią galima suprasti plačiau.

44. Be to, kai kuriose Direktyvos 2003/4 kalbinėse versijose vartojama sąvoka, atitinkanti sąvoką „délibérations“ (svarstymai) arba „délibérations internes“ (vidaus svarstymai)[13], o kitose vartojama platesnė sąvoka – procedūrų, darbo ar procesinių veiksmų konfidencialumas[14].

45. Siekiant nagrinėjamą Orhuso konvencijoje ir aktuose, kuriais ši konvencija perkeliama į Sąjungos teisę, esančią nuostatą aiškinti vienodai, reikia atsižvelgti į šių aktų kontekstą ir tikslą[15].

46. Orhuso konvencija ir Direktyva 2003/4 siekiama užtikrinti didesnę visuomenės galimybę gauti informaciją apie aplinką, numatant teisę susipažinti su šia informacija kaip bendrą taisyklę ir apribojant atsisakymo galimybę keliais konkrečiais ir aiškiai apibrėžtais atvejais[16]. Šiuose aktuose įtvirtintas principas, pagal kurį atsisakymo leisti susipažinti priežastys turi būti aiškinamos siaurai[17].

47. Manau, atsižvelgiant į šį tikslą, sąvokos „valstybės institucijų darbas“ negalima aiškinti kaip susijusios su visa procedūra valstybės institucijoje. Toks pernelyg platus aiškinimas neleistų apriboti nagrinėjamos atsisakymo priežasties aprėpties ir aiškinti jos siaurai.

48. Mano nuomone, sprendimą siaurai aiškinti sąvoką „darbas“, remiantis, be kita ko, Orhuso konvencijos tekstu prancūzų kalba, patvirtina parengiamieji darbai.

49. Analogiška nuostata jau buvo Direktyvos 90/313/EEB[18], kuria buvo vadovaujamasi rengiant Orhuso konvenciją, 3 straipsnio 2 dalyje. Direktyvos 90/313 versijoje prancūzų kalba buvo sąvoka „délibérations“, kuri pakartota Orhuso konvencijoje. Taigi šios konvencijos autoriai nusprendė nekeisti šios sąvokos bendresne sąvoka.

50. Mano nuomone, nagrinėjamos atsisakymo priežasties aiškinimą siaurai, t. y. taip, kad ši sąvoka apima tik institucijos „vidaus“ darbą, taip pat galima grįsti analize, pateikta Orhuso konvencijos taikymo vadove[19] – aiškinamajame dokumente, kuris yra svarbus aiškinant šią konvenciją, nors ir neturi jokios privalomosios galios[20].

51. Taigi manau, kad sąvoką „darbas“ reikia suprasti kaip susijusią tik su sprendimų priėmimo procedūrų svarstymo etapu, kaip galima spręsti iš Orhuso konvencijos versijoje prancūzų kalba ir Direktyvos 2003/4 versijose vokiečių, prancūzų ir italų kalbomis vartojamų sąvokų.

13 — Be kita ko, versijose vokiečių (*Beratungen von Behörden*), prancūzų ir italų (*deliberazioni interne delle autorità pubbliche*) kalbomis.

14 — Be kita ko, versijose anglų, lietuvių ([*valdžios institucijų*] *procesinių veiksmų konfidencialumas*), nyderlandų (*handelingen van overheidsinstanties*) ir lenkų (*poufność działań organów władzy publicznej*) kalbomis. Direktyvos 2003/4 tekste ispanų kalba (*procedimientos de las autoridades públicas*) nukrypstama nuo oficialaus konvencijos vertimo (*deliberaciones de las autoridades públicas*).

15 — Sąjungos teisėje, jeigu įvairios kalbinės versijos skiriasi, nagrinėjamą nuostatą reikia aiškinti atsižvelgiant į teisės nuostatų, kurių dalis ji yra, bendrą struktūrą ir tikslą. Žr., be kita ko, 2014 m. balandžio 9 d. Sprendimą *GSV* (C-74/13, EU:C:2014:243, 27 punktas).

16 — Direktyvos 2003/4 16 konstatuojamoji dalis.

17 — Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies antra pastraipa ir Direktyvos 2003/4 4 straipsnio 2 dalies antra pastraipa.

18 — 1990 m. birželio 7 d. Tarybos direktyva dėl laisvo prieinamumo prie informacijos apie aplinką (OL L 158, 1990, p. 56; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 1 t., p. 402).

19 — Žr. S. Stec, S. Casey-Lefkowitz ir J. Jendrośka „The Aarhus Convention: An Implementation Guide“, Jungtinės Tautos, Niujorkas, Ženeva, 2000, p. 81. Pagal šį vadovą „Orhuso konvencijoje sąvokos „valstybės institucijų darbas“ apibrėžtis nepateikta, tačiau vienas iš galimų jos aiškinimų yra tas, kad tai gali būti valstybės institucijų darbas dėl valstybės institucijos vidaus veiklos o ne valstybės institucijų darbas su esme susijusiais klausimais, priskiriamais jos kompetencijos sričiai“ (versijos prancūzų kalba p. 74) („The Convention does not define ‘proceedings of public authorities’ but one interpretation is that these may be proceedings concerning the internal operations of a public authority and not substantive proceedings conducted by the public authority in its area of competence“). Tokia pati pozicija išreikšta vadovo antrajame leidime (versijos anglų kalba p. 86). Žr. internete pateikiamą dokumentą http://www.unece.org/environmental-policy/conventions/public-participation/aarhus-convention/key-guidance-material.html

20 — 2013 m. gruodžio 19 d. Sprendimas *Fish Legal ir Shirley* (C-279/12, EU:C:2013:853, 38 punktas).

52. Šiuo klausimu pažymiu, kad Teisingumo Teismas jau turėjo progą išaiškinti Direktyvos 2003/4 4 straipsnio 2 dalies a punktą, tiesa, kitokiu aspektu, byloje, kurioje priimtas Sprendimas *Flachglas Torgau*[21].

53. Aiškindamas sąlygą, pagal kurią valstybės institucijos darbo konfidencialumas turi būti „numatytas įstatymo“, Teisingumo Teismas nusprendė, jog pagal šią sąlygą, be kita ko, reikalaujama, kad nacionalinėje teisėje turi būti aiškiai nustatoma valdžios institucijų „procesinių veiksmų“ sąvokos, nurodytos Direktyvos 2003/4 4 straipsnio 2 dalies a punkte, „kuriame daroma nuoroda į baigiamąsias valdžios institucijų sprendimų priėmimo proceso stadijas“, taikymo sritis[22].

54. Nors tame sprendime Teisingumo Teismas nepriėmė aiškaus sprendimo dėl sąvokos „procesiniai veiksmai“ taikymo srities, manau, iš jo galima spręsti, kad ši sąvoka turi būti aiškiai apibrėžta ir negali apimti viso institucijoje vykstančio proceso.

55. Savo išvadoje toje pačioje byloje generalinė advokatė E. Sharpston, pabrėždama kalbinių versijų skirtumus, laikėsi nuomonės, kad sąvoka „valdžios institucijų procesiniai veiksmai“ turi būti siejama tik su nuomonių pasikeitimu ir diskusijomis dėl politinių galimybių vykstant sprendimų priėmimo procedūroms[23]. Taigi ji laikėsi siauro požiūrio, kurį toje byloje palaikė Komisija, grindžiamo Direktyvos 2003/4 versijomis vokiečių ir prancūzų kalbomis[24].

56. Apeliantės nurodytame Sprendime, priimtame po Sprendimo *Flachglas Torgau*[25], *Bundesverwaltungsgericht* (Federalinis administracinis teismas, Vokietija) nagrinėjamą atsisakymo priežastį aiškino kaip apimančią tik patį svarstymo procesą, t. y. vadinamąjį apmąstymų procesą, ir neapimančią informacijos, sudarančios priimamų sprendimų faktinį pagrindą, nes ji yra saugoma tik tiek, kiek leidžia padaryti aiškias išvadas iš šio svarstymų proceso[26].

57. Siūlau Teisingumo Teismui šioje byloje pateikti iš esmės tokį patį aiškinimą. Laikantis tokio požiūrio būtų galima užtikrinti nuoseklumą taikant tą pačią atsisakymo priežastį, pagal Orhuso konvenciją taikytiną ir valstybėms narėms, ir Sąjungos institucijoms.

58. Žinoma, negalima atmesti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas, įgyvendinamas teisinę sąvoką, siejamą su tarptautiniu įsipareigojimu, atsižvelgia į Sąjungos veikimo, kuris gali būti kitoks nei valstybės narės, ypatumus[27]. Tačiau šioje byloje nesuprantu, kaip šie ypatumai galėtų suteikti pagrindą pateikti kitokį sąvokos „procesiniai veiksmai“ aiškinimą nei tas, kuris kyla iš Direktyvos 2003/4.

59. Taigi, kaip jau nurodžiau, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa, aiškinama kartu su Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalimi, turi būti aiškinama laikantis Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies a punkto.

21 — 2012 m. vasario 14 d. sprendimas (C-204/09, EU:C:2012:71).

22 — 2012 m. vasario 14 d. Sprendimas *Flachglas Torgau* (C-204/09, EU:C:2012:71, 63 punktas).

23 — Generalinės advokatės E. Sharpston išvada byloje *Flachglas Torgau* (C-204/09, EU:C:2011:413, 83 punktas).

24 — Generalinės advokatės E. Sharpston išvada byloje *Flachglas Torgau* (C-204/09, EU:C:2011:413, 81 punktas). Toje byloje Vokietijos vyriausybė tvirtino, kad sąvoka „procesiniai veiksmai“ apima tarnybų pasikeitimą nuomonėmis, bet ne duomenis ar statistinę informaciją, kuria buvo remiamasi keičiantis šiomis nuomonėmis ir priimant iš to kylančius sprendimus.

25 — 2012 m. vasario 14 d. sprendimas (C-204/09, EU:C:2012:71).

26 — 2012 m. rugpjūčio 2 d. sprendimas, 7 C 7.12, 26 ir 27 punktai (ECLI:DE:BVerwG:2012:020812U7C7.12.0).

27 — Be kita ko, atsižvelgdama į šiuos ypatumus, Sąjunga pagal Orhuso konvencijos 19 straipsnį pateiktoje deklaracijoje nurodė, kad „Bendrijos institucijos taikys Konvenciją pagal galiojančias ir būsimas taisykles, reglamentuojančias teisę susipažinti su dokumentais ir kitomis atitinkamomis Bendrijos teisės nuostatomis Konvencijos reglamentuojamoje srityje“. Taip pat žr. 2015 m. liepos 16 d. Sprendimą *ClientEarth / Komisija* (C-612/13 P, EU:C:2015:486, 40 ir 41 punktai).

60. Tad šiose Sąjungos nuostatose numatyta išimtis dėl paraiškų leisti susipažinti su informacija turi būti suprantama kaip susijusi su „valdžios institucijų procesinių veiksmų“ konfidencialumu ir apimanti informaciją, kurios atskleidimas gali pakenkti svarstymo proceso vykstant sprendimų priėmimo procedūroms konfidencialumui. Šis siauras aiškinimas, kaip teigia ieškovė, *a priori* neapimtų informacijos, kuri tėra sprendimų priėmimo proceso faktinis pagrindas.

61. Suprantu, kad tokiu aiškinimu nutolstama nuo Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos teksto, kuris susijęs su visais „dokumentais, skirtais vidaus naudojimui arba su institucijoje gautais dokumentais, susijusiais su tokiu klausimu, dėl kurio institucija dar nėra priėmusi sprendimo“ [28].

62. Taip yra todėl, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas, įgyvendindamas Orhuso konvenciją Sąjungos institucijų atžvilgiu, pasinaudodamas Reglamentu Nr. 1367/2006 nusprendė ne perkelti šioje konvencijoje nurodytas atsisakymo priežastis, o pateikti nuorodą į Reglamentą Nr. 1049/2001, kuriame vartojami kitokie terminai [29].

– Bendrojo Teismo išvadų analizė

63. Apeliantės kritika susijusi, pirma, su skundžiamo sprendimo 80–82 punktais ir, antra, 87–89 punktais.

64. Skundžiamo sprendimo 79–85 punktuose Bendrasis Teismas nagrinėjo apeliantės argumentą, kad skaidrumas ir piliečių dalyvavimas reiškia galimybę pateikti kritiką ir klausimus dėl duomenų tikslumo, todėl šios kritikos grėsmė negali būti atsisakymo leisti susipažinti su informacija priežastis (skundžiamo sprendimo 79 punktas).

65. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas, remdamasis teismų praktika, susijusia su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 ir 3 dalimis [30], nusprendė, kad nagrinėjamai administracinei procedūrai turi būti taikoma didesnė apsauga, nes, susipažinę su ja susijusia informacija, suinteresuotieji asmenys galėtų mėginti daryti įtaką procedūrai, todėl šias administracines procedūras reikia apsaugoti nuo išorinio spaudimo, kad nebūtų pakenkta diskusijų objektyvumui (skundžiamo sprendimo 80–81 punktai).

66. Pažymiu, kad šie teisiniai argumentai, kurie visiškai tinka koncentracijų kontrolės srityje, su kuria buvo susijęs Bendrojo Teismo cituotas Sprendimas *Švedija / MyTravel ir Komisija* [31], negali būti be išlygų pritaikyti galimybės susipažinti su informacija apie aplinką sričiai.

67. Kaip teisingai pažymi apeliantė, pats Orhuso konvencijos ir teisės aktų, kuriais ši konvencija įgyvendinama Sąjungos teisėje, tikslas yra užtikrinti didesnį valdymo skaidrumą ir suteikti visuomenei galimybę susipažinti su informacija aplinkos srityje, kad visuomenė galėtų išreikšti savo nuogąstavimus [32].

28 — Tos pačios dalies antra pastraipa, kuria šioje byloje nesiremiama, susijusi su galimybe susipažinti su „dokumentu, kuriame pareikšta vidaus reikmėms skirta nuomonė, esanti svarstymų ir preliminarių konsultacijų minimos institucijos viduje dalimi“.

29 — Kai kurie autoriai tuo metu, kai Orhuso konvencija buvo perkeliama į nacionalinę teisę, pažymėjo, kad Reglamente Nr. 1049/2001 yra šios konvencijos neatitinkančių elementų. Žr. L. Krämer „Access to Environmental Information in an Open European Society – Directive 2003/4“, *College of Europe Research Papers*, 5/2003, p. 28.

30 — 2011 m. liepos 21 d. Sprendimas *Švedija / MyTravel ir Komisija* (C-506/08 P, EU:C:2011:496, 86 ir 87 punktai) ir generalinės advokatės J. Kokott išvada toje byloje (EU:C:2011:107, 65–67 punktai).

31 — 2011 m. liepos 21 d. sprendimas (C-506/08 P, EU:C:2011:496).

32 — Žr. Orhuso konvencijos 9 konstatuojamąją dalį, Direktyvos 2003/4 1 konstatuojamąją dalį ir Reglamento Nr. 1367/2006 2 konstatuojamąją dalį.

68. Taigi Orhuso konvencija reglamentuojamoje srityje administracija negali galimybės pateikti kritiką ir mėginimo paveikti sprendimų priėmimo procesą nurodyti kaip atsisakymo leisti susipažinti su informacija priežastį.

69. Remiantis tuo darytina išvada, kad tiek, kiek Bendrasis Teismas konstatavo, kad prašoma informacija priskiriama Orhuso konvencija ir Reglamentu Nr. 1367/2006 reglamentuojamai sričiai, jis negalėjo, nepadarydamas teisės klaidos, remtis argumentu, susijusiu su kita Sąjungos veiklos sritimi, kad Komisijos administracinė veikla, kaip ir teismo procesai[33], turi būti apsaugota siekiant užtikrinti diskusijų objektyvumą (skundžiamo sprendimo 81 punktas).

70. Be to, Bendrojo Teismo motyvas, kurį jis nurodė skundžiamo sprendimo 82 punkte, kad administracinei veiklai nereikia tokios plačios galimybės susipažinti su informacija kaip teisėkūros veiklai, taip pat netaikytinas Orhuso konvencija reglamentuojamoje srityje. Iš tiesų šia konvencija siekiama didinti skaidrumą daugiausia administracinės veiklos srityje, o teisėkūros įgaliojimų įgyvendinimas nepatenka į jos taikymo sritį[34].

71. Taigi skundžiamo sprendimo 80–82 punktuose nurodyti motyvai nesuderinami su Orhuso konvencijos ir Reglamento Nr. 1367/2006 tikslais ir jais pažeidžiamas Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje ir Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalyje įtvirtinto atsisakymo leisti susipažinti su informacija priežasčių siauro aiškinimo principas.

72. Tada skundžiamo sprendimo 86–89 punktuose Bendrasis Teismas nagrinėjo apeliantės argumentą, kad prašoma informacija nepatenka į nurodytos atsisakymo priežasties taikymo sritį, nes ją galima laikyti susijusia ne su pačiu sprendimų priėmimo procesu, o tik su šio proceso faktiniu pagrindu (skundžiamo sprendimo 86 punktas).

73. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas pažymėjo, kad, remdamasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa, institucija gali atsisakyti leisti susipažinti su dokumentu „dėl kurio institucija dar nėra priėmusi sprendimo“, nes, kaip jis teigia, dėl šios sąvokos vartojimo šią nuostatą galima taikyti dokumentams, tiesiogiai susijusiems su per sprendimų priėmimo procesą svarstomais klausimais (skundžiamo sprendimo 87 ir 88 punktai).

74. Bendrasis Teismas konstatavo, kad tai taikoma ginčijamai informacijai, nes tai yra duomenys, kuriuos valstybės narės turi perduoti Komisijai, kad pagal Direktyvos 2003/87 11 straipsnį ir Sprendimo 2011/278/ES[35] 15 straipsnį būtų apskaičiuoti nemokamai suteikiami šiltnamio efektą sukeliančių dujų taršos leidimai. Taigi ši informacija buvo „tiesiogiai susijusi su per sprendimų priėmimo procesą nagrinėtu klausimu“, todėl buvo „susijusi su klausimu, dėl kurio institucija dar nepriėmė sprendimo“ (skundžiamo sprendimo 89 ir 90 punktai).

75. Pažymiu, jog Bendrojo Teismo nurodytuose motyvuose neatsižvelgiama į tai, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje Orhuso konvencija ir Reglamentu Nr. 1367/2006 reglamentuojamoje srityje nustatyta išimtis, taikoma paraiškoms leisti susipažinti su dokumentais, turi būti aiškinama siaurai ir atsižvelgiant į baigtinį šioje konvencijoje numatytų atsisakymo priežasčių sąrašą.

33 — Bendrojo Teismo nurodytoje išvadoje generalinė advokatė J. Kokott laikėsi nuomonės, kad administracinės procedūros, visų pirma koncentracijų kontrolės srityje, turi būti apsaugotos nuo išorės spaudimo analogiškai kaip ir teismų veikla. Žr. generalinės advokatės J. Kokott išvadą byloje *Švedija / MyTravel ir Komisija* (C-506/08 P, EU:C:2011:107, 65–67 punktai).

34 — Nors Sąjungos teisės aktų leidėjas nusprendė konvencijos režimo taikymą išplėsti ir Sąjungos teisėkūros veiklai. Žr. Orhuso konvencijos 2 straipsnio antrą pastraipą ir Reglamento Nr. 1367/2006 7 konstatuojamąją dalį.

35 — 2011 m. balandžio 27 d. Komisijos sprendimas, kuriuo nustatomos suderinto nemokamo apyvartinių taršos leidimų suteikimo pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/87/EB 10a straipsnį pereinamojo laikotarpio Sąjungos taisyklės (OL L 130, 2011, p. 1).

76. Pagal Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies a punktą prašymas pateikti informaciją apie aplinką gali būti atmestas, jeigu gali būti pakenkta „valstybės institucijų darbo konfidencialumui, kai tokį konfidencialumą reglamentuoja nacionaliniai įstatymai“. Mano nuomone, šią atsisakymo priežastį reikia suprasti kaip susijusią su sprendimų priėmimo procedūrų svarstymo procesu ir ji neapima visos administracinės procedūros [36].

77. Atsižvelgiant į šią Orhuso konvencijoje numatytą atsisakymo priežastį, skundžiamo sprendimo 87–90 punktuose Bendrojo Teismo pateiktas Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos aiškinimas yra pernelyg platus, nes jis potencialiai apima visus dokumentus, susijusius su kausimu, dėl kurio valstybės institucija dar nėra priėmusi sprendimo [37].

78. Taip Bendrasis Teismas pažeidė Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalyje nustatytą atsisakymo priežasčių siauro aiškinimo principą ir įpareigojimą pateikti Orhuso konvenciją atitinkantį aiškinimą [38].

Tarpinė išvada

79. Dėl visų pirma nurodytų priežasčių manau, kad skundžiamo sprendimo 80–90 punktuose Bendrasis Teismas rėmėsi klaidingu Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos, siejamos su Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalimi, aiškinimu.

80. Taigi manau, kad skundžiamą sprendimą reikia panaikinti ir nereikia nagrinėti apeliacinio skundo antrojo pagrindo.

Dėl skundžiamo sprendimo panaikinimo pasekmių

81. Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio 1 dalį, jei Teisingumo Teismas panaikina Bendrojo Teismo sprendimą, jis gali pats paskelbti galutinį sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima daryti.

82. Manau, kad nagrinėjamoje byloje ši sąlyga tenkinama.

83. Apeliantė Bendrajame Teisme reikalavimą panaikinti ginčijamą sprendimą grindė iš esmės dviem pagrindais, iš kurių vienas buvo susijęs su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies, aiškinamos kartu su Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalimi, pažeidimu.

84. Iš šios išvados 76–78 punktų matyti, kad šis pagrindas turi būti pripažintas pagrįstu.

85. Kaip apeliantė teisingai pažymėjo savo ieškinyje ir patikslintame ieškinyje pirmojoje instancijoje, Komisija pažeidė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalį kartu su Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalimi, laikydamasi nuomonės, kad prašomai informacijai taikoma atsisakymo priežastis, susijusi su didele rizika pakenkti Komisijos sprendimų priėmimo procesui.

36 — Žr. šios išvados 60 punktą.

37 — Pažymiu, kad naujesnėje praktikoje dėl galimybės susipažinti su informacija apie aplinką Bendrasis Teismas šią Reglamento Nr. 1049/2001 nuostatą aiškino gerokai siauriau. Žr. 2016 m. rugsėjo 20 d. Sprendimą *PAN Europe / Komisija* (T-51/15, nepaskelbtas Rinkinyje, EU:T:2016:519, 30–37 punktai).

38 — Žr. šios išvados 39 punktą.

86. Kalbant apie prašymą leisti susipažinti su informacija, susijusį su informacija apie aplinką, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1367/2006 2 straipsnio 1 dalies d punktą, pažymėtina (ir šalys dėl to nesiginčija), kad šią atsisakymo priežastį, atsižvelgiant į Orhuso konvencijos 4 straipsnio 4 dalies a punktą, reikia suprasti kaip tokią, kuria siekiama apsaugoti valstybės institucijos svarstymų konfidencialumą.

87. Šioje byloje Komisija neįrodė, kaip galimybė susipažinti su informacija, kuri yra tik būsimo jos sprendimo faktinis pagrindas, t. y. Vokietijos Federacinės Respublikos perduoti duomenys, reikalingi nemokamai suteikiamiems šiltnamio efektą sukeliančių dujų taršos leidimams apskaičiuoti pagal Direktyvos 2003/87 11 straipsnį ir Sprendimo 2011/278 15 straipsnį, galėtų pakenkti svarstymų procesui, susijusiam su šio sprendimo priėmimu.

88. Ginčijamame sprendime nurodyti Komisijos motyvai, susiję su tuo, kad, pateikus visą šią informaciją, visuomenė galėtų kelti klausimus dėl valstybių narių perduotos informacijos ar kritikuoti ją, ir taip būtų įsikišta į sprendimų priėmimo procesą, jis būtų pavėlintas ir pakenkta Komisijos bei valstybių narių dialogui, nereikšmingi, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 1367/2006 ir Orhuso konvencijos tikslą didinti aplinkos srityje vykdomos administracinės veiklos skaidrumą.

89. Be to, pažeidžiant Reglamento Nr. 1367/2006 6 straipsnio 1 dalį, ginčijamame sprendime nepatikslinama, ar prašoma informacija yra susijusi su aplinkos tarša, ar ne, ir neatsižvelgiama į visuomenės suinteresuotumą dėl šios informacijos atskleidimo [39].

90. Dėl viešojo intereso pažymiu, kad vienas iš teisės susipažinti su informacija apie aplinką tikslų yra informuoti visuomenę aplinkos klausimais ir leisti jai išreikšti savo nuogąstavimus. Tačiau, kaip apeliantė teisingai pažymi savo dublike pirmojoje instancijoje, jeigu visuomenė galbūt nurodytų klaidas, susijusias su valstybių narių duomenimis, Komisija galėtų geriau atlikti savo funkciją, numatytą Sprendimo 2011/278 15 straipsnio 1 dalyje.

91. Galiausiai pažymiu, jog nesvarbu, kad šioje byloje paraišką leisti susipažinti su informacija pateikė įmonė, kuriai pačiai taikoma nemokamai suteikiamų leidimų sistema. Teisė susipažinti su informacija apie aplinką užtikrinama kiekvienam fiziniam ir juridiniam asmeniui, ir jis neprivalo pagrįsti savo suinteresuotumo [40]. Taigi galimas tokio intereso buvimas neturi reikšmės. Be to, nors apeliantė, kaip leidimų gavėja, yra ypač suinteresuota, kad informacija, naudojama leidimams apskaičiuoti, būtų tiksli, negalima atmesti, kad šis interesas sutampa su visuomenės interesu, kad Komisija priimtų sprendimus aplinkos klausimais remdamasi tikslia ir naujausia informacija.

92. Todėl pirmąjį ieškinio pagrindą reikia pripažinti pagrįstu ir panaikinti ginčijamą sprendimą ir nėra reikalo nagrinėti pirmojoje instancijoje pateikto ieškinio antrojo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalies pažeidimu.

93. Bet kuriuo atveju ši nuostata šioje byloje nėra atskira atsisakymo priežastis, kuria remiantis būtų galima palikti galioti ginčijamą sprendimą. Iš tiesų aiškus Vokietijos Federacinės Respublikos prieštaravimas pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalį taip pat yra motyvuotas šio reglamento 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje numatyta Komisijos sprendimų priėmimo proceso apsauga (skundžiamo sprendimo 127 punktas).

39 — Panašiomis aplinkybėmis dėl galimybės susipažinti su informacija, susijusia su šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų pardavimu, žr. generalinės advokatės J. Kokott išvadą byloje *Ville de Lyon* (C-524/09, EU:C:2010:613, 69–74 punktai). Pažymiu, kad pagal Direktyvos 2003/4 4 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą neleidžiama remtis atsisakymo priežastimi, susijusia su valdžios institucijų procesinių veiksmų konfidencialumu, jeigu prašymas leisti susipažinti yra susijęs su informacija apie teršalus. Nors Reglamente Nr. 1367/2006 toks apribojimas nenustatytas, abejoju, ar Komisija gali naudingai remtis šiuo motyvu tokiu pačiu atveju, nes tokia galimybė nesuteikta valstybėms narėms.

40 — Direktyvos 2003/4 8 konstatuojamoji dalis. Žr. 2013 m. gruodžio 19 d. Sprendimą *Fish Legal ir Shirley* (C-279/12, EU:C:2013:853; 36 punktas) ir 2015 m. spalio 6 d. Sprendimą *East Sussex County Council* (C-71/14, EU:C:2015:656, 56 punktas).

Išvada

94. Atsižvelgdamas į pateiktus argumentus, siūlau Teisingumo Teismui:

— panaikinti 2014 m. gruodžio 11 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Saint-Gobain Glass Deutschland / Komisija* (T-476/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:1059),

— panaikinti 2013 m. sausio 17 d. Komisijos sprendimą (GestDem 3273/2012) iš dalies atmesti paraišką leisti susipažinti su dokumentu, kurį Komisijai per Direktyvos 2003/87/EB 10a straipsnyje numatytą šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų paskirstymo procedūrą persiuntė Vokietijos Federacinė Respublika, ir

— priteisti iš Europos Komisijos bylinėjimosi abiejose instancijose išlaidas.